

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. szeptember hó 27. napján tartott nyilvános ülés alapján 2012. október hó 4. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A különösen jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlottellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2012. évi május hó 11. napján kihirdetett 4.B.62/2012/78. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A börtönbüntetés tartamát 7 (hét) év 6 (hat) hónapra enyhíti, míg a közügyektől eltiltás tartamát 8 (nyolc) évre mérsékli.

560.107.425 (Ötszázhatvanmillió-egyszázhétezer-négyszázhuszonöt) forintra vagyonekobzást rendel el.

A magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A által előterjesztett polgári jogi igényt elutasítja.

A kamatfizetésre és illetékfizetésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A Miskolci Városi Bíróság 2010. február hó 22. napján kelt és 2010. március hó 4. napján jogerőre emelkedett 31.Bny.85/2010/2. számú végzésével

- az belterület 73 helyrajzi szám alatt felvett, természetben az ... szám alatt lévő ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára, valamint
- az belterület 74 helyrajzi szám alatt felvett, természetben az szám alatt lévő ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára elrendelt zár alá vételt fel kell oldani, ha a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítása folytán a magánfél 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

.... ügyvédek által képviselt Ügyvédi Irodának munkadíj megállapítását és a vádlottnak ezen összeg megfizetésére kötelezését mellőzi. Az ügyvédi munkadíj után járó általános forgalmi adó megállapítására, illetőleg ezen összeg vádlott általi megfizetésének kötelezésére vonatkozó rendelkezéseket ugyancsak mellőzi.

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL.7/2012. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1. sorszám alatti 1 db 5.000 (ötezer) forintos bankjegyet, 3 db 1.000 (egyezer) forintos bankjegyet és 1 db 500 (ötszáz) forintos bankjegyet, összesen 8.500 (nyolcezer-ötszáz) forintot a vagyonekbevételezésére visszatartja.

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál TL.7/2012. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1. sorszám alatti 1 db 50 (ötven) euros bankjegyet, illetőleg a 2. sorszám alatti 1 db 50 (ötven) euros bankjegyet, összesen 100 (egyszáz) eurot a vagyonekbevételezésére visszatartja.

Mellőzi a polgári jogi igény biztosítását szolgáló visszatartásra vonatkozó figyelmeztetést.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségéből további 17.528 (Tizenhétézer-ötszázhuszonnyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére is kötelezi a vádlottat.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbezési főügyészség átiratában jelezte, hogy az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére vagyonekbevételezést nem alkalmazott a vádlottal szemben.

Ugyanakkor törvényes alap nélkül bírálta el a ... Kft. polgári jogi igényét, holott az érintett kft. az ügyben sértettként nem szerepelt, így magánfélként polgári jogi igény előterjesztésére a büntetőügyben nem volt jogosult, az általa előterjesztett polgári jogi igényt el kellett volna utasítani.

Az ítélet a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorul pontosításra, kiegészítésre az iratok tartalma alapján a Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja értelmében, így a Be. 361. § (1) bekezdése alapján az ítéletábrának nyilvános ülést kellett tartani az ügyben.

Az ítélet 11. oldalán pontosítandó, hogy két konténerből, nevezetesen a 37-es és a 42-es számú konténerekből emelte ki a vádlott az összesen 349 db értékűküldeményt tartalmazó zsákokat (helyszíni szemle jegyzőkönyv).

Az ítélet 13. oldalán a vádlott által jogellenesen megszerzett értékűküldeményekben megjelöltek tartalma a következőképpen egészítendő ki a nyomozati irat XV. kötete alapján:

Ügyfél neve	Feladott érték Ft-ban	Kamatigény %-osan	Értéke
	167.125.280	8	1.318.687
	69.095.800	8	651.204
	51.700.000	10.35	527.765
	46.534.100	7.5	248.607
	210.000	16.5	1.250.446
	23.452.700	10.35	239.410
12.000.000	15	453.699	
	14.205.100	8	115.198
	14.105.000	-	---
	13.513.000	-	---
	11.720.000	-	---
	11.675.000	-	---
	8.742.000	8	70.894
	8.670.000	-	---
	8.380.000	-	---
	7.795.000	-	---
	6.927.000	9.85	72.904
	4.927.635	-	---
	4.472.000	8	43.127
	4.410.000	-	---
	4.035.000	8	38.028
	4.000.000	10.16	48.991
	2.987.800	8.3	29.215
	2.645.000	-	---
	2.030.000	-	---
	1.793.045	-	---
	1.427.575	-	---
	1.182.910	-	---
	1.164.400	-	---
	1.137.800	-	---
	1.135.000	8	9.453
	1.113.445	-	---
	930.000	-	---
	845.250	-	---
	806.000	-	---
	760.000	-	---
	712.030	-	---
	598.810	-	---
	494.900	-	---
	310.000	-	---

	145.400	-	---
Összesen:		519.913.980	5.117.628

....valuta Ft értékben 40.193.445 Ft.

A pénzeszközök összesen: 560.107.425 Ft-ot jelentettek, mely összeget az egyes érintetteknek a Zrt. megtérített a hozzájuk kapcsolódó 5.117.628 Ft kamattal együtt.

A Kft-nek a Zrt-vel szemben a 12.000.000 Ft-os kárigényen felül még 7.747.000 Ft-os követelése volt a jelen ügyben szereplő szállítás kapcsán.

Megállapodás alapján a Zrt. még további 5.422.900 Ft-ot fizetett meg a Kft-nek.

A korábbiakban részletezettek szerint a Zrt. a káreseménnyel érintett ügyfeleinek a káresemény alapján 565.530.324 Ft tőkeösszeget, valamint 5.117.628 Ft késedelmi kamatot, azaz összesen 570.647.952 Ft összeget fizetett ki.

A Zrt. felelősségbiztosítója a káreseményre való tekintettel a felmerült kárból 532.241.168 Ft biztosítási összeget megtérített a magánfélnek, így a magánfélnek a biztosítás által nem fedezett kára 38.406.784 Ft. volt, melyre és járulékaire polgári jogi igényt jelentett be a Zrt. (bírósi iratok 65. sorszám)

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülmérlegelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló védelmi fellebbezés eredményre nem vezethet az ítélet előtti eljárásban a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

Nem osztotta a Debreceni Ítéletábla a védő azon érvelését, hogy a bizonyítékok láncolatában több olyan bizonytalansági tényező van, melyek a bűnösségre vont következtetés helytállóságát kérdőjelezi meg.

Az elsőfokú bíróság az ügyben a lehetséges összes bizonyítékot beszerezte, azokat egyenként és összességükben is értékelte és igen alaposan, körültekintően indokát adta annak, hogy kamerafelvétel hiányában is a ...-re érkező konténerek plombáinak sértetlenségére rendelkezésre álló tanúvallomások miatt fogadta el meggyőzőnek a tényállás rögzítésénél.

Kifogástalanul jutott arra az álláspontra a törvényszék, hogy a bizonyítékok zárt rendszert képeznek, melyből csak az a logikai következtetés vonható le, miszerint a vádlott követte el a bűncselekményt.

Az értékküldeményekben lévő összegek vonatkozásában a becsatolt okirati bizonyítékok aggálytalan megállapítások megtételét tették lehetővé.

A tényállás kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyes a vádlott cselekményeinek jogi minősítése is.

Az ítélet tábla egyetért teljes mértékben a törvényszék érvelésével a vagyon elleni bűncselekmény minősítése körében is, amikor is a Zrt. sértett sérelmére elkövetett bűncselekményt a védői érvelés ellenében nem lopási cselekményként, hanem sikkasztásként minősítette. A Zrt. - eseti és tartós megbízási szerződések birtokában - arra jogosítottként tartotta birtokában, kezelte, szállította stb. a vád tárgyává tett teljes összeget.

Amikor avádlott - diszpécser 1. beosztásban - a munkáltatója által rábízott idegen dolgot (az ügyfelek pénzét) jogtalanul eltulajdonította, majd azzal sajátjaként is rendelkezett - az elkövetési értékre tekintettel - megvalósította a Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (7) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő (különösen jelentős értékre elkövetett) sikkasztás büntetettét. Az adott minősítés helytállóságát támasztja alá a Debreceni Ítélet tábla korábbi Bf.I.186/2010/30. számú ítéletében hasonló elkövetés esetében kifejtett álláspontja is.

A vádlottal szemben halmazati büntetés kiszabására került sor.

Az elsőfokú bíróság kifogástalanul rögzítette, hogy avádlottal szemben az irányadó büntetési tételkeret 5 évtől kezdődő, de 14 évet el nem érő szabadságvesztés büntetés.

A büntetés kiszabása során jelentőséggel bír a bűnösségi körülményeket kimerítően számba vette az elsőfokú bíróság. Az ítélet tábla azonban a törvényszékkel ellentétben nagyobb nyomatékkal értékelte a vádlott büntetlen előéletét, azt, hogy a különösen jelentős értéket, az 500.000.000 Ft-ot kevésbé haladta meg a vagyon elleni bűncselekmény elkövetési értéke, valamint a halmazatban álló cselekmények közül a közokirat-hamisítás büntette és a magánokirat-hamisítás vétsége bűncselekmények társadalomra veszélyessége csekélyebb mértékű.

Az ítélet 36. oldalán a 3. bekezdésből mellőzendő továbbá az utolsó mondat, mely tévesen értelmezhető lenne úgy is, mintha a súlyosító körülmények körébe értette volna az ott tett megállapításokat az elsőfokú bíróság.

Az ítélet tábla a fentiekben taglaltak folytán a vádlott börtönbüntetését 7 év 6 hónapra enyhítette, míg a közügyektől eltiltás tartamát 8 évre mérsékelte.

Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés alapos.

Helyesen utalt arra a fellebbviteli főügyész, hogy a Btk. 77/B. § (1) bekezdésének a) pontja szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, melyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) 69/2008.BK. vélemény II/1/a. pont értelmében a vagyonelkobzás alkalmazása, illetve mértéke nem veszélyeztetheti vagy korlátozhatja a sértett vagyoni kárának gyors és lehetőség szerint teljes megtérítését.

A Be. 77/B. § (5) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy vagyonek Kobzás nem rendelhető el arra a vagyorra, amely a büntetőeljárás során érvényesített polgári jogi igény fedezetéül szolgál. A polgári jogi igény biztosítására az ilyen vagyont a magánfél indítványára a Be. 159. §-ának (3) bekezdése szerint zár alá kell venni (69/2008.BK. vélemény II/1/b. pont).

A Miskolci Városi Bíróság 2010. február hó 22. napján kelt és 2010. március 4. napján jogerőre emelkedett 31.Bny.85/2010/2. sz. végzésével az belterület 73. helyrajzi szám alatt felvett természetben az ... szám alatt lévő ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára, valamint az belterület 74. helyrajzi szám alatt felvett természetben az ... szám alatt lévő ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára zár alá vételt rendelt el a polgári jogi igény biztosítására.

A Zrt. 38.406.784 Ft kárigényt jelentett be az ügyben. Az elsőfokú bíróság az adott polgári jogi igényt érdemben elbírálvá annak helyt adott és kötelezte a vádlottat a tőkeösszeg és az utána esedékes kamat megfizetésére is.

Az ítélet tábla pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének 13. oldalán a sértett, mint magánfél által előterjesztett polgári jogi igény részösszegeit és ebből egyértelműen látható, hogy a Kft. mint károsult esetében a bűncselekménnyel érintett összeg 12.000.000 Ft, ugyanakkor a Zrt. ezen túlmenően még egy bizonyos további összeget is megtérített a Kft-nek. Miután ezáltal a Zrt. által érvényesített polgári jogi igény elbírárlhatósága vonatkozásában további bizonyítás felvétele vált volna szükségessé, illetve a polgári jogi igény ily formában a büntetőeljárásban nem volt elbírárlható, azt az ítélet tábla a Be. 335. § (1) bekezdése alapján egyéb törvényes útra utasította. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a sértett biztosítója a sértett kárának megtérítésekor tekintettel volt a Kft. részére kifizetett plusz összegre is, amely a sikkasztás büntette bűncselekmény elkövetési értékének meghatározásánál nem jöhetett számításba. Döntése meghozatalánál az ítélet tábla tekintettel volt a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) BK. 81. sz. véleményének I-III. pontjában leírtakra is.

A már hivatkozott 69/2008.BK. vélemény II/2/a. pontja értelmében ha a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, nincs törvényi akadálya annak, hogy az ügydöntő határozatban az elkövetőnek az általános szabályok szerint vagyonek Kobzás alá vonható teljes vagyonára elrendelje az intézkedést. Ennek nem akadálya az sem, ha a polgári jogi igény biztosítására szolgáló zár alá vétel adott esetben a Be. 159. § (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott határidő elteltéig még fennáll.

Az eddig hivatkozottak figyelembe vételével az ítélet tábla 560.107.425 Ft-ra vagyonek Kobzást rendelt el a törvény kötelező rendelkezése folytán.

Miután a Zrt. sértett, mint magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, így mellőzni kellett a kamatfizetésre és illetékfizetésre vonatkozó rendelkezéseket.

A polgári jogi igény biztosítására zár alá vett ingatlanok esetében a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítása kapcsán a Be. 159. § (4) bekezdés e) pontja alkalmazásával az ítélet tábla kimondta, hogy a zár alá vételt fel kell oldani, ha a polgári jogi igény egyéb

törvényes útra utasítása folytán a magánfél 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

A törvényszék a Be. 340. § (1) bekezdése alapján a magánfél és képviselője készkiadásának, valamint az utóbbi díjának megfizetésére a vádlottat kötelezte, mivel a magánfél által érvényesített polgári jogi igénynek helyt adott.

Az ítélet tábla mivel a sértett polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, így a jogi képviselőknak munkadíj megállapítását és a vádlottnak ezen összeg megfizetésére kötelezését mellőzte. Az ügyvédi munkadíj után járó általános forgalmi adó megállapítására, illetőleg ezen összeg vádlott általi megfizetésének kötelezésére vonatkozó rendelkezést is ugyancsak mellőzni kellett.

Az ítélet tábla osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban is, hogy a törvényszék törvényes alap nélkül bírálta el a Kft. polgári jogi igényét.

A törvényszék az ítéletének tényállási részében kizárólag a Zrt-t tekintette és minősítette sértettnek, amelynek képviselője a büntetőeljárás során a Be. 51. §-a által szabályozott jogokkal rendelkezhetett.

A polgári jogi igény büntetőeljárásban való érvényesítése a Be. 54. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a sértettet megillető lehetőség. A töretlenül érvényesülő bírói gyakorlat nyomán sértett az a személy, aki a bűncselekmény által jogaiban közvetlenül sérelmet szenvedett. A bűncselekményt megvalósító magatartással szoros összefüggésben álló kár megtérítése érvényesíthető a büntető perben, amely jogosultság kizárólag a magánfél minőségében fellépő sértettet illeti meg.

Az előbbiekben részletezettekén túl rámutat arra az ítélet tábla, hogy a Kft. sérelmére a bűncselekménnyel érintett kárösszeg 12.000.000 Ft. A Kft. ugyanakkor ezt meghaladó mértékben kívánt polgári jogi igényt előterjeszteni az ügyben.

A Kft. sértettnek nem tekinthető, így jelen büntetőeljárásban a magánfél státusza sem illette meg, emiatt az általa előterjesztett polgári jogi igény elutasítására kellett sort keríteni a Be. 335. § (1) bekezdése alkalmazásával.

Az ítélet tábla a Be. 157. § (1) bekezdése értelmében a lefoglalt bankjegyeket a vagyonelkobzás biztosítására visszatartja.

A polgári jogi igény biztosítására szolgáló visszatartásra vonatkozó figyelmeztetést ennek kapcsán nyilvánvalóan mellőzni kellett.

A Debreceni Ítélet tábla a Be. 338. § (1) bekezdése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a vádlott az elsőfokú eljárás során felmerült összes bűnügyi költség megfizetésére köteles.

A Be. 338. § (2) bekezdésére figyelemmel a vádlottat csak azzal a cselekménnyel, illetőleg a tényállással azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet

kötelezni, amelyre a bűnösségét vagy a felelősségét megállapították. Nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely - nem az ő mulasztása folytán - szükségtelenül merült fel.

A fentiek ismeretében nem lehet azt állítani, hogy amely tanúkat a bíróság nem hallgatott meg, ezen tanúknak a nyomozati szakban felmerült költsége szükségtelenül merült volna fel annál is inkább, hiszen a vádlott büntetőjogi felelősségének a megállapítására sor került.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, míg egyebekben helyes indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta azt.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99. § (1) bekezdés alkalmazásával.

Debrecen, 2012. október 4.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 4.B.62/2012/78. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. október 4.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke